

Dosarul nr. 2ra-218/22
2-17109551-01-2ra-17022022

Prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Șoldănești (jud. R. Moșneguțu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, I. Țurcan, V. Cotorobai)

DECIZIE

15 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Perciun împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Regional Meat” cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Valeriu Perciun și a fost casată hotărârea din 18 septembrie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, fiind pronunțată o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

constată:

La data de 24 ianuarie 2017, Valeriu Perciun a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Regional Meat” cu privire la încasarea penalității, declararea nulă a contractului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 17 martie 2015 a încheiat cu SRL „Regional Meat”, al cărei unic fondator este Alexei Sergiu, contractul de vânzare-cumpărare nr. 2344, prin care a vândut partea socială, ce reprezintă 100% din capitalul social al SRL „Vealishard”, la prețul de 2 988 200 de euro. Contractul a fost autentificat de notarul public Oleg Gladîș.

Conform pct. 3.4 din contract, prețul va fi achitat de către cumpărător vânzătorului în 10 rate anuale egale a câte 298 820 de euro anual. Astfel, în termen de 15 zile de la

data semnării contractului se achită suma de 98 820 de euro, la 01 iunie 2015 – 100 000 de euro, la 01 decembrie 2015 – 100 000 de euro, 01 iunie 2016 – 149 410 euro, 01 decembrie 2016 – 149 410 euro, în modul respectiv achitățile se efectuează și în anii premergători până la ultima achitare, data de 01 decembrie 2024.

A menționat că potrivit pct. 5.2 din contractul de vânzare-cumpărare, pentru neexecutarea plăților în termen, cumpărătorul achită vânzătorului o penalitate în mărime de 0,2 % pentru fiecare zi de întârziere din suma neachitată a contractului. Iar, în pct. 5.1 părțile au prevăzut că neexecutarea prevederilor contractuale a termenelor de plată, cu întârziere de 45 de zile, refuzul cerințelor nejustificate și altele, constituie temei pentru declararea nulă a contractului fără consecințe juridice pentru vânzător, bunurile urmând a fi restituite ultimului în starea aflării lor la data înștiințării privind nulitatea contractului.

Valeriu Perciun a susținut că SRL „Regional Meat” nu a executat prevederile contractului și a admis întârzieri la plata ratelor anuale. Prin scrisorile din 30 noiembrie 2015 și 01 decembrie 2015, pârâta a solicitat amânarea termenului de plată, solicitare pe care a acceptat-o, însă, nici în condițiile indicate de pârâtă, termenele de plată nu au fost respectate.

A precizat că SRL „Regional Meat” deja a omis de două ori termenul de achitare de 45 de zile, prevăzut în pct. 5.1 din contractul de vânzare-cumpărare.

Reclamantul a solicitat încasarea din contul SRL „Regional Meat” în beneficiul său a sumei de 631 699 de euro cu titlu de penalitate și a taxei de stat în sumă de 25 000 de lei, precum și declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare nr. 2344 din 17 martie 2015.

Prin cererea din 19 octombrie 2017, Valeriu Perciun a renunțat la pretenția cu privire la declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare nr. 2344 din 17 martie 2015.

Totodată, la 19 octombrie 2017 reclamantul și-a concretizat pretențiile din acțiune (f.d. 110-114, volumul I), solicitând repunerea în termenul de prescripție a pretenției cu privire la încasarea penalității și încasarea din contul SRL „Regional Meat” în beneficiul său a sumei de 631 699 de euro cu titlu de penalitate, încasarea din contul SRL „Regional Meat” în beneficiul său a prejudiciului cauzat prin deteriorarea bunurilor în mărime de totală de 2500 de euro, 12500 de dolari și 617 500 de lei.

În motivarea cererii de concretizare, reclamantul a indicat că în temeiul actului de predare-primire din 09 aprilie 2015, au convenit cu SRL „Regional Meat” să nu fie supuse transmiterii și să fie recunoscută proprietatea reclamantului obiectele aflate în afara construcțiilor transmise și restului utilajului vechi, metal uzat și alte obiecte aflate în interiorul construcțiilor, precum și 50 m³ copaci uscați aflați pe teritoriul complexului vândut, pe care s-a obligat să le ridice până la 01 iulie 2015.

A afirmat că prin scrisoarea nr. 21 din 01 decembrie 2015, pârâta s-a obligat să îi permită să ridice averea rămasă: 3 cisterne cu volumul de 5000 litri fiecare, care au fost scoase de pe teritoriul complexului (95 000 lei x 3 = 285 000 lei), 2 țevi de fum de la cazangerie cu lungimea de 35 m (155 000 lei x 2 = 310 000 lei), 50 m³ de lemn dobândit

în urma tăierii a 50 de copaci (450 lei x 50 = 22 500 lei), grindă metalică și palan (2500 euro), 50 tone de metal uzat (250 dolari SUA/tonă x 50 = 12 500 dolari SUA), în orice timp, deoarece toate obiectele sunt voluminoase și pentru transportarea lor necesită să fie drum bun.

Reclamantul a declarat că în luna mai 2017 a venit să ridice bunurile, însă, administratorul SRL „Regional Meat”, Sergiu Alexei, i-a comunicat că un companion de-al lui a ordonat și a tăiat cisternele, țevile de la cazangerie, metalul uzat și le-au înstrăinat. Sergiu Alexei l-a informat pe companionul său că bunurile aparțin lui Valeriu Perciun și că respectiv, vor apărea probleme.

A mai indicat că anterior, când s-a aflat pe teritoriul întreprinderii, a văzut cum sunt tăiați arborii și depozitat lemnul, motiv pentru care i-a cerut lui Sergiu Alexei să ridice lemnul, însă, ultimul i-a răspuns că partenerii străini nu i-au permis.

Prin încheierea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Vera Vorobiova, care în temeiul contractului de cesiune a creanței din 20 aprilie 2017, încheiat cu Valeriu Perciun, a preluat drepturile și obligațiile ultimului ce rezultă din contractul de vânzare-cumpărare nr. 2344 din 17 martie 2015.

La data de 26 aprilie 2018, reclamantul Valeriu Perciun și intervenientul accesoriu Vera Vorobiova au depus o cerere suplimentară (f.d. 160-161, volumul I), prin care au solicitat încasarea de la SRL „Regional Meat” în beneficiul Verei Vorobiova a sumei de 53 787,76 de euro cu titlu de penalitate și a sumei de 149 410 euro prevăzută spre achitare la data de 01 decembrie 2017, conform pct. 3.4 din contractul de vânzare-cumpărare.

În cadrul ședinței de judecată din 10 mai 2018, Valeriu Perciun a renunțat la pretenția inserată în cererea de chemare în judecată din 27 ianuarie 2017 de încasare a penalității de 631 699 euro.

La data de 11 mai 2018, Vera Vorobiova a depus cerere cu privire la schimbarea calității sale din intervenient accesoriu în intervenient principal, iar, la 31 iulie 2018 Vera Vorobiova prin cererea suplimentară a solicitat încasarea de la SRL „Regional Meat” în beneficiul său a datoriei în sumă de 298 820 de euro și penalității în sumă de 74 106,76 euro neachitată în baza contractului de vânzare cumpărare nr. 2344 din 17 martie 2015.

Prin încheierea din 07 august 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, cererea suplimentară depusă la 26 aprilie 2018 de către Valeriu Perciun și Vera Vorobiova, a fost restituită.

Prin încheierea din 07 august 2018 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești a fost admisă cererea intervenientului accesoriu Vera Vorobiova și a fost schimbată calitatea procesuală a acesteia din intervenient accesoriu în intervenient principal.

La 18 septembrie 2020, prin încheierile Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, a fost admis renunțul reclamantului Perciun Valeriu la pretențiile cu privire la declararea nulă a contractului de vânzare cumpărare nr. 2344 din 17 martie 2015 și încasarea penalității în mărime de 631 699 de euro, formulate în cererea de chemare în judecată din 27 ianuarie 2017, cu încetarea procesului în partea acestor pretenții. De asemenea, a fost admis renunțul intervenientului principal Vera Vorobiova la pretențiile sale cu

privire la încasarea datoriei și a penalității formulate în cererile din 26 aprilie 2018 și 31 iulie 2018, fiind încetat procesul în această parte.

Prin hotărârea din 18 septembrie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, acțiunea depusă de Valeriu Perciun cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 05 octombrie 2020 Valeriu Perciun a declarat apel împotriva hotărârii din 18 septembrie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia din 19 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Valeriu Perciun, a fost casată hotărârea din 18 septembrie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești și pronunțată o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de Valeriu Perciun a fost admisă parțial și s-a încasat de la SRL „Regional Meat” în beneficiul lui Valeriu Perciun suma de 285 000 de lei - prețul a 3 cisterne de 50 m³, suma de 310 000 de lei -prețul a două țevi de la cazangerie, suma de 22 500 de lei - prețul a 50 m³ de lemn, suma de 12 500 de dolari SUA, convertiți în lei conform cursului BNM la data executării deciziei – prețul a 50 tone de fier uzat, 2500 euro, convertiți în lei conform cursului BNM la data executării deciziei – prețul grinzii metalice și taxa de stat suportată în instanța de fond proporțional pretențiilor admise din acțiune în sumă de 25 000 de lei, în rest acțiunea fiind respinsă.

La data de 07 februarie 2022 administratorul SRL „Regional Meat”, Alexei Sergiu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a invocat aprecierea arbitrară a probelor de către instanța de apel.

Recurentul a indicat că actul de predare-primire din 09 aprilie 2015, reținut ca probă concludentă și pertinentă de către instanța de apel, nu conține lista bunurilor enumerate de intimat, în acesta nefiind indicate 3 cisterne de 50 m³ fiecare, 2 țevi de la cazangerie, 50 m³ de lemn, 50 tone de fier uzat și grinda metalică. Iar, în scrisoarea din 16 noiembrie 2015, Valeriu Perciun a indicat că bunurile sale se află în afara spațiilor – construcții capitale – pe care le-a transmis întreprinderii în baza actului de predare-primire din 09 aprilie 2015, aflându-se în afara perimetrului.

A susținut că, deși a recunoscut dreptul de proprietate invocat de intimat asupra celor indicate în pct. 3 din actul de predare-primire din 09 aprilie 2015, totuși, părțile niciodată nu au convenit asupra individualizării anume a acelor bunuri indicare de către Valeriu Perciun în scrisoarea din 16 noiembrie 2015.

SRL „Regional Meat” a menționat că prin răspunsul nr. 21 din 01 decembrie 2015, a informat intimatul că poate să ridice bunurile mobile specificate în anexa nr. 1 la contractul din 17 martie 2015 oricând, deoarece acele bunuri se aflau în afara încăperilor transmise întreprinderii și intimatul nu avea nevoie de permisiune pentru a-și ridica bunurile aflate în afara construcțiilor capitale. Respectiv, nu avea nicio

obligatie să asigure paza sau integritatea acelor obiecte. Mai mult ca atât, însuși intimatul admite faptul că bunurile sale se aflau în afara controlului direct al recurentului.

A mai declarat că, deși intimatul operează cu noțiunea de „teritoriul complexului”, totuși, în realitate, întreprinderii i-au fost transmise doar construcții capitale, terenul pe care se afla complexul și tot ce se afla pe acesta, nu i-a fost transmis de către intimat. Terenul nici nu putea fi transmis de către intimat, deoarece la momentul semnării actului de predare-primire din 09 aprilie 2015, terenul complexului pe care se aflau bunurile mobile și imobile erau proprietatea administrației publice locale Primăria s. Cinișeuți, r-nul Rezina. Valeriu Perciun indică în mod eronat în cererea de apel precum că a transmis mai multe bunuri amplasate pe un teren cu suprafața de 51,4605 ha, nr. cadastral 6713101.283, or, terenul respectiv cu suprafața de 28,18 ha a fost procurat de recurent la data de 28 iunie 2016 direct de la Primăria s. Cinișeuți. Astfel, intimatul susține faptul că bunurile sale se aflau pe o suprafață mult mai mare, pe când întreprinderea administrației în realitate un teritoriu mult mai mic, pe care ulterior l-a procurat ca teren aferent construcțiilor.

Recurentul a afirmat că la dosar nu au fost prezentate probe cu privire la valoarea bunurilor litigioase, dreptul de proprietate al intimatului asupra acestora, lipsind o expertiză merceologică care ar evalua și indica în mod clar costul bunurilor mobile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 19 octombrie 2021.

Potrivit scrisorii de însoțire nr. 10, la data de 03 ianuarie 2022 decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa SRL „Regional Meat” (f.d. 68, volumul III), însă, lipsesc date cu privire la recepționarea acesteia.

Astfel, recursul, declarat la 07 februarie 2022, este în termen.

La data de 17 februarie 2022, copia recursului a fost expediată în adresa lui Valeriu Perciun (f.d. 109, 111, volumul III), cu înștiințarea despre depunerea referinței.

Referință nu a fost depusă.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) din Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 11 mai 2022 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

Conform art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din suportul probator prezent la materialele cauzei, rezultă că prin contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 2344 din 17 martie 2015, Perciun Valeriu a vândut, iar cumpărătorul SRL „Regional Meat” a cumpărat partea socială, ce reprezintă 100% din capitalul social al SRL „Vealishard”, la prețul de 2 988 200 de euro, ceea ce constituie conform cursului oficial am monedei euro a BNM suma de 57 835 415 lei (f.d. 7-10, volumul I).

Prin actul de predare-primire din 09 aprilie 2015, Perciun Valeriu și SRL „Regional Meat”, în baza contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale nr. 2344 din 17 martie 2015, au stabilit că Perciun Valeriu transmite în posesie, folosință și dispoziție, iar, SRL „Regional Meat” primește bunuri imobile (construcții) și mobile, indicate în pct. 1 și 2 (f.d. 13-16, volumul I).

În pct. 3 din actul de predare-primire s-a menționat că părțile au stabilit de comun acord, că nu se supune transmiterii și se recunoaște proprietatea lui Perciun Valeriu, obiectele aflate în afara construcțiilor transmise și restul utilajului vechi, metal uzat și alte obiecte, aflate în interiorul construcțiilor (halelor) transmise, în afara celor indicate și supuse predării SRL „Regional Meat”, la fel, bunurile din garaj, depozit și corpul administrativ, cât și bunurile aflate pe teritoriul complexului, în afara construcțiilor capitale, la fel, 50 de copaci uscați, aflați pe teritoriul complexului, conform permisiunii de tăiere a acestora eliberată de oficiul de ecologie Rezina, în coordonare cu cumpărătorul.

Conform pct. 4 din actul de predare-primire, Perciun Valeriu se obligă să ridice bunurile mobile ce-i aparțin, indicate în pct. 3 al prezentului act, până la 01 iulie 2015, iar, cumpărătorul se obligă de a nu pricinui impedimente vânzătorului în procesul de ridicare a bunurilor mobile.

Prin pretenția din 16 noiembrie 2015, primită de către administratorul SRL „Regional Meat” – Alexei Sergiu, Perciun Valeriu a solicitat permisiunea de a ridica următoarele obiecte costisitoare: 3 cisterne cu volumul de 5000 litri fiecare, 2 țevi metalice de fum de la fosta cazangerie, stâlpi de beton electrici (acestea se află în afara perimetrului), 50 de copaci, fierul uzat din partea de sus a complexului și caroseria camionului UAZ 469 ce se află în depozit (f.d. 119, volumul I).

Prin răspunsul nr. 21 din 01 decembrie 2015, administratorul SRL „Regional Meat” Alexei Sergiu i-a comunicat lui Perciun Valeriu că poate ridica oricând bunurile, acestea fiind disponibile pentru a fi preluate (f.d. 120, volumul I).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Perciun Valeriu a solicitat încasarea din contul SRL „Regional Meat” în beneficiul său a prejudiciului cauzat prin deteriorarea bunurilor în mărime de totală de 2500 de euro, 12500 de dolari și 617 500 de lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii, respingând-o integral.

Instanța de fond a concluzionat că Valeriu Perciun nu a demonstrat cauzarea prejudiciului de către SRL „Regional Meat” prin distrugerea bunurilor, or, niciun bun material, din cele indicate de reclamant, nu a fost menționat în textul actului de predare-

primire din 09 aprilie 2015, ultimul neprezentând probe care să confirme existența în natură a acestor obiecte și că ar fi proprietarul lor.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de Valeriu Perciun, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia și a casat hotărârea primei instanțe, pronunțând o hotărâre nouă, prin care acțiunea depusă de Valeriu Perciun a fost admisă parțial și s-a încasat de la SRL „Regional Meat” în beneficiul lui Valeriu Perciun suma de 285 000 de lei - prețul a 3 cisterne de 50 m³, suma de 310 000 de lei -prețul a două țevi de la cazangerie, suma de 22 500 de lei - prețul a 50 m³ de lemn, suma de 12 500 de dolari SUA, convertiți în lei conform cursului BNM la data executării deciziei – prețul a 50 tone de fier uzat, 2500 euro, convertiți în lei conform cursului BNM la data executării deciziei – prețul grinzii metalice și taxa de stat suportată în instanța de fond proporțional pretențiilor admise din acțiune în sumă de 25 000 de lei, în rest acțiunea fiind respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că SRL „Regional Meat” nu și-a executat obligațiile asumate prin pct. 3 din actul de predare-primire din 09 aprilie 2015 de a nu crea impedimente în procesul de ridicare a bunurilor mobile, motiv din care până la moment, Valeriu Perciun nu a ridicat bunurile indicate în preavizul din 16 noiembrie 2015, din cauza obstacolelor create de către pârâtă. Prin scrisoarea nr. 21 din 01 decembrie 2015, SRL „Regional Meat” a recunoscut aceste obligații, fiind de acord să fie ridicate bunurile imobile litigioase, însă, ulterior, a creat obstacole la ridicarea acestora.

Curtea de Apel Chișinău a respins argumentele instanței de fond precum că în actul de predare-primire din data de 09 aprilie 2015 bunurile litigioase a cărei restituire se cere nu au fost indicate, deoarece din actele cauzei rezultă contrariul, acestea fiind indicate atât în pct. 3 și 4 din actul de predare-primire nominalizat, precum și în pretenția din 16 noiembrie 2015 în care acestea au fost enumerate.

În acest sens, instanța de apel a reținut și acțiunile concludente ale SRL „Regional Meat”, care pe de o parte nu obiectează asupra primirii bunurilor pretinse, le recunoaște, nu cere efectuarea unei inventarieri, prin scrisoarea formulată urmare a somației expediate în adresa acesteia acceptă ridicarea bunurilor mobile pretinse oricând, accept care nu poate fi interpretat în detrimentul reclamantului, iar, pe de altă parte, ulterior neagă existența acestora, acțiuni contradictorii ale pârâtei care scot în evidență intențiile ascunse ale acesteia de eschivare de la repararea prejudiciului cauzat.

Verificând legalitatea deciziei atacate prin prisma argumentelor invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că instanța de apel a apreciat eronat circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea

hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 14 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel.

Potrivit art. 1398 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

În conformitate cu normele legale citate, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Repararea prejudiciului presupune repunerea persoanei lezate în situația în care s-ar fi aflat dacă prejudiciul nu se producea.

În sensul art. 1398 alin. (1) din Codul civil, pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale.

Temeiul răspunderii delictuale este componența delictului civil. Componența delictului civil constituie o totalitate de elemente esențiale formulate de legiuitor ca necesare și suficiente pentru angajarea răspunderii delictuale.

Componența delictului civil include următoarele elemente (condiții): prejudiciul, fapta ilicită, raportul causal dintre faptă și prejudiciu și vinovăția. Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, conform regulii generale, exclude răspunderea delictuală. Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective.

Pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport causal. Raportul causal este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite. Pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară, potrivit regulii generale, vinovăția autorului faptei ilicite.

Astfel, în cazul înaintării unei acțiuni cu privire la repararea prejudiciului material cauzat, reclamantul, în speță Valeriu Perciun, are obligația de a prezenta instanței de judecată probe care să confirme cauzarea prejudiciului material, precum și probe care ar confirma întinderea prejudiciului revendicat, obligație ce nu a fost îndeplinită de către intimat.

Valeriu Perciun pretinde că i-a fost cauzat prejudiciu material prin acțiunile culpabile ale administratorului SRL „Regional Meat”, în urma distrugerii și anume, a scoaterii a trei cisterne cu volumul de 5000 litri fiecare de pe teritoriul complexului, evaluate de către intimat la 95 000 de lei fiecare, a două țevi de fum de la cazangerie cu lungimea de 35 metri, evaluate de intimat cu 155 000 de lei fiecare, defrișarea a 50 de

copaci de la care s-a obținut o cantitate de 50 m³ lemn, evaluate cu 450 lei/ 1m³, grindă metalică și palan evaluate cu 2500 de euro, precum și în urma înstrăinării fără permisiunea lui a 50 tone fier uzat, evaluat cu 250 dolari SUA/ 1 tonă.

Astfel, Valeriu Perciun invocă că i-a fost cauzat un prejudiciu material în cuantum de 617 500 de lei, 12500 de dolari SUA și 2500 de euro, însă, înscrisurile prezentate de către acesta nu dovedesc circumstanțele invocate, deoarece nu demonstrează incontestabil faptul că SRL „Regional Meat” s-ar face vinovat de faptele privind deteriorarea și înstrăinarea bunurilor materiale.

Instanța de apel a reținut actul de primire-predare din 09 aprilie 2015 ca probă ce demonstrează temeinicia pretențiilor din acțiune, însă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că în actul respectiv nu au fost indicate concret bunurile ce rămân proprietatea lui Valeriu Perciun, nefiind individualizate, nu este specificată denumirea acestora, cantitatea, numărul de inventariere, serie, culoare, materialul din care sunt confecționate, precum nici actele de proprietate în temeiul cărora intimatul se consideră proprietar al acestor bunuri.

Or, în pct. 3 din actul de predare-primire din 09 aprilie 2015 s-a menționat doar că nu se supune transmiterii și se recunoaște proprietatea lui Perciun Valeriu, obiectele aflate în afara construcțiilor transmise și restul utilajului vechi, metal uzat și alte obiecte, aflate în interiorul construcțiilor (halelor) transmise, în afara celor indicate și supuse predării SRL „Regional Meat”, la fel, bunurile din garaj, depozit și corpul administrativ, cât și bunurile aflate pe teritoriul complexului, în afara construcțiilor capitale, la fel, 50 de copaci uscați, aflați pe teritoriul complexului, conform permisiunii de tăiere a acestora eliberată de oficiul de ecologie Rezina, în coordonare cu cumpărătorul.

Astfel, instanța de recurs reține că niciun bun material, din cele menționate de către intimat, nu au fost indicate în textul actului de predare-primire din 09 aprilie 2015, or, în acest act se menționează la general: obiecte aflate în afara construcțiilor, restul utilajului vechi, metal uzat și alte obiecte aflate în interiorul construcțiilor, bunuri din garaj, depozit și corpul administrativ, bunuri aflate pe teritoriul complexului.

Mai mult ca atât, actul de predare-primire nu este un act translativ de proprietate, iar, intimatul nu a prezentat probe privitor la existența în natură a acestor obiecte și nici probe că ar fi proprietarul acestora (contracte de vânzare-cumpărare, facturi, bon de plată etc).

Nu poate fi reținut argumentul instanței de apel precum că prin răspunsul nr. 21 din 01 decembrie 2015, administratorul SRL „Regional Meat” Alexei Sergiu a recunoscut bunurile indicate în pretenția din 16 noiembrie 2015, or, prin această scrisoare, ultimul doar i-a comunicat lui Perciun Valeriu că poate ridica oricând bunurile, acestea fiind disponibile pentru a fi preluate, fără a le specifica.

Iar, afirmațiile intimatului precum că prin acțiunile administratorului SRL „Regional Meat” Sergiu Alexei, care a permis deteriorarea bunurilor mobile, defrișarea arborilor, și i-a interzis ridicarea bunurilor mobile care îi aparțin, sunt declarative, nefiind confirmate prin probe incontestabile.

Prin urmare, instanța de fond a concluzionat just că în speță nu au fost constatate

în acțiunile SRL „Regional Meat” fapte ilicite, în temeiul cărora ar fi obligată să repare prejudiciul patrimonial lui Valeriu Perciun. Or, nu a fost instituit un raport juridic obligațional între părți și nu a fost demonstrată careva faptă ilicită săvârșită de SRL „Regional Meat”, respectiv, ultima nu poate fi atrasă la răspundere delictuală.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, decizia instanței de apel fiind emisă cu aprecierea eronată a circumstanțelor cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa integral decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție decide:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Regional Meat”.

Se casează integral decizia din 19 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 18 septembrie 2020 a Judecătoriei Orhei, sediul Șoldănești, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valeriu Perciun împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Regional Meat” cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Victor Burduh

Mariana Pitic